

Կա նաեւ այսպիս Երեւան

Տիգրան Մեծի դղութայի՝ Սուրմալու տուկային նայող կանցքին հարակից մի սիրուն լիճ կար. Էլ չկա, բայց մենք Երևակայել ե, որ ինչու ոչ, հաւաքա «Միկա» լցակայանի թենգանն է ի հեղուկ և ու լիճ կարող է գոյացնել (փողի), ու այդին Երեւակայելով էլ ընթել ի հացատուն... «Լամփ». Ծի տեղը մաս-մաս կերպ են ու շարունակում են ուտել: Ան, ազգս հիշողություններով է առում լիճ չկա, լամփ կա, ծով չկա՝ «Կիլիկիա» նավ ունեն, Սեւանինը թերակղզի ենք դարձել, բայց էլի ասում ենք կղզի, եւ այդին շարունակ:

Մեր ոսկիկանները, համարես «Այրարա» կինոթատրոնից մինչեւ Յանապահետօքայն հրատարակ ու հակառակ ուղղությամբ՝ կայարան, ցրտու են չորս-չորս, «դրամիներ» ձևով թիրին, ու մենք մեզ ապահով-պահանի ենք զգում, անմի որ փողոցում եւ ոչ թէ ուրիշ տեղ են հանցագործները, միմյանց վրա կրակութեր եւ այլի, հենց փողոցում, ոտիվ ցըղողների մեջ եւ ոչ թէ, ասեմն, նորաձեւ տեղ ունտրանմերում ու նորեկներում թէֆ անողների մեջ. դե, հասարակ մարդկանց մեջ ծվարած հանցագործներն ամենածննդունու հանցագործներն են՝ ոչ կարող են դիմադրել, ոչ զանգել ասա՝ օրենի ականջը ոյլունելու: Յահակարես հարբած մենակ մարդիկ ու վլարիած տղաներ՝ մի երկու գոռաս վրելու ու մի ծոյտունվ դատասիսան

որ ստանա՝ իսկական բաժին տանելու բան են, ոսիկանությանը դիմադրություն ցույց տալու հոդված սպառնալիք կա ու կա, իսկի եթև ուրիշ բան չինի (չվիճե՞մ հարթեցող դեմք են բերաւ քրոջ ու են արան ալյուր նայու դրոյն ոսիկաններին երկու անգամ միայն և եմ կարգի հրավիրել, ու իմ միջամտությունից հետո ես սույն հարթեցողներին խանդապահ տանիք տուն ուղարկել եմ ոչ թե գործից գործ դուրս բերելու մտարդությամբ բաժին տաԵլի): Դա, Սովորված յին սկին-անցամի, հարթեցողները այլեւս Երեանի կենարնի անհրաժեշտէց բաղկացուցիչներն են: Նրանք ամեն օր նոյն բուժկններից դարձնու կամ մի տեղից ճարած փողով վրա վրա խնորդ են իրենց 5-6 բաժակը Եւ անմիջապես էլ բարված կտրողի տեսք ընդունելով՝ ամեն օր իրենց տաղանք ու միայն ճճնարացի, իսկ ողջ առ խարին անարդար, կետուս սահմանագործ լիվ՝ ընկնում են Երեանի ջանինի դարձում ամենաաչի ընկնող տեղական բուժք, կոչում անցորդներից՝ հավելություն իրենց ճիշճն աղացուցելու զատանացներով: Հարթեցողության դեմք բուժումներ ընդունուն Պուտինին ակամա ջը կանչի: Մի սերում հետո հայ հարթեցողների տոկոսը Երկրաշափական դրոգեւսիայով մեծ տարբերություն կգրանցի այսօրվանների վրա, անոնք ու այսօրվանների սերունդներն են նրանք ինձեւու, իսկ ամերիկացի գիտական

Նականներն արդեն աղացուցում են հարթեցողության ու ժառանգականության կապը:

Գրիգոր Լուսավորիչ Եկեղեցական կարգագույն շամբարով ու սեւ թեսով մի կիս «Կուտասարին» օրու գոյց-շիրամայր է առաջարկում նվեր սկլոյի նման, երբ սիմբալ վեցնում են, անմիշաբես վրա տախու 100 դրամ. մի մասը հետ է վարդարձնում օրացուցը. բայց շատ էլ դժոխ դեմքով սկսում են բարեկարգ բարեկարգ դրամադանակները: Կին և տղամարդ է Եկեղեցին է տախու վաճառությունում դրամն, սակայն Տիրամու օտարական մուտքածու է անձաւակ դատկերն առան է ասում մեր Եկեղեցու անունու նիցոր աղանդ է փող սարդությունը այն կողմ հայկական «ողի ներ-լեռնում» նոյն կերպ են վագում «տելեղուգիկի» հազուտություն զարգացներ զումագետ մի փողով չեն առաջարկում հասկացնելու աղքատ հազուտություն երեխաններին, երեխան ուրախացած ժմտում է նվազագույնը 100 դրամ, իսկ հետո մայրը խոլում են հետո վերադարձնում փուչիկը, բայց զարգացներ այդ ընթացքում մոտ 600 մուտք է նրան եւ 200 դրամ դաշտացում փուչիկի համար: «Այրաբան կինոթատրոնի շրջակայինում ամեն նոյն մարդիկ արեի տակ իրենց սկզբանը գրաված կազմ-դատրաս են միտուանի մուրացկանը նոսած գետնուղու նույն սայլակով հաշմա

Դայր ու աղջիկ՝ 40 եւ 20 տարեկան
ամեն որ ուսապարակեն ուսերին բ-
րում են «Այրարա» կինոթարուն
մինչեւ կայարան եկու մայթերի բ-
լր ալբանաններ ու դիմանի բ-
են փնտրում ուտեցնելով հրենց դր-
յուսակները: Աղջկա զգին մի հր-
զիւքարայիկ ոսկե շոքա կա՝ բռ-
ժերի մեջ բարեկեցիկներից են եր-
ւի, ու կետոն զինն էլ այնքան հր-
չէ: Երկուսն էլ տաս նիհար, անզա-
համակրելի, բայց գլուխներն ու
ուանց զգվելու խորում են աղջկա-
տուրակների ու ալբանանների ներ-
Ամեն ալբանան ունի իր քրոնիկա-
դրանի վաղուց բաժանված են իրա-
մեջ, «սեփականաւանորհված»: Բայց
լր կանգաների բոլոր նասանները
դիմում տան գիտերվա 10-ից հետո անտունա-
են բնում: Մեր ոսիկանները, որ ու-
մեն դաս խմբերով ցցում են կե-
նածն հասկածով, լավ գիտեն
մեն փուչիկ ու օրացույց ծախու-
տեղը, ներկած մագերով «մեջքինի»
առաջակող դղամարդուն, ամեն
անտունի եւ հարեցողի, ծեր եւ ց-
վոր ոտերով միդ ճախուր դրույթու-
երուղային սախմանից իր բաժինը
«հարկը» վերցնող միհաշանի, զիւ-
վորական հնամաւ հագուստներ-
այցեարա դրանք դղամարդուն,
երեմն կարեի է կարծե, որ դրան
ամեն օր իրենց սովորական տեղու-
կանգներով՝ մի այլ, կարեւոր դա-
տականությունն էլ են կատարում, բա-
նի որ նանց գոյությունն ամենեւկա-
էլ չի նեղում մեր ոսիկաններին:
յո՛, ձիս հասկացա՞ք: Բայց նաև բայց
լր այդ մարդիկ իրենց գոյությունը
դահլիճներու այլ ձեւ չգիտե՞ն դրա-
սամարտեմ նրանց, թե ոչ, վաս ս-
վորույթն ու համակերպումն այս կ-

Երևան Արքայի անունու «Կոմիտե»

Սույո Վարդիս օր «Կոմպոզի»
բանկի Կողմին, հենց Իրաղարակում
գիտարարին թիթեռնիկները մետքա-
ներից հջած տղամարդկանց հետ սա-
կարկում են իրենց գնի Վերաբերյալ,
նաևում հենց իրենց սղասարկող
կրկնակի արժեցող տափաները ու...
հայդե, ոսիկանները նրանց կը մե-
լու կամ իրաման չունեն, կամ էլ ի-
րար տայու-առնելու բան ունեն:

Ենկավականներն օր ցերեկով քրում են մտիկի այգիները, նաև «Վերնիսաժի» համալիրը, նրանք էլ զույգ-զույգ, երեւ-երեւ են: Այնան են երես առել, որ օր ցերեկով եւ ամեն մեկին են դարձասում, թէ՝ մեր ասված Ենկավական, աշխարհի վեցը, արմագեղննը, բռնությունը, եթե մեզ չլսե՞ն ու Ենկավական չդառնամ չե՞ն փրկվելու, որդեմս աղացույց դեմ են ամիս խնբարգված «Ենկավական սուրբ գիրք», որտեղ շատ տեղերում ընդգծված է Ենկավականը՝ Ասված բարի փոխարեն, ու մի որիմիշիվանկիրթ-անողարագիծ բարող են սկսում, որը կանգնեցնելու միակ ձեւը նրանց գրողի ծոցն ուղարկելու է: Մեծ մասամբ աշեց կանայիք են, ու բանի որ ամենօրյա իմ ճանաղարիծ «Վերնիսաժի» համալիրն է, Նոյնի նրանց մեկ-մեկ նեմոնի ճանաչում են. ամեն օր եւ, իհարկէ, ոչ առանց նյութական խախտուսան նրանի աշխատանիթ են գալիս այդինք, քամ ականջ գտնում եւ սկսում իրենց նեյնիմը, անզամ սկսել են բաղադրական բարողներ անել, թէ աշխարհի կառավարությունները մեղի մեջ են ու համապես մեր կառավարությունն է մեղի մեջ: Թողնում ենք ցորենի դաշտում ամեն օր ավելանան և ավելանան այս որորն:

Ամեն-ամեն տեսակ մարդ կա Երեւան այս կտորով դեռահաս ու դեռեւս ամսկան թիեռնիկներ, մանկաներից ամառային հանգիստը փողոցով անցկացնող նորելով կխոժանիկներ, օրվա աղբուազը գրամանահատությամբ հոգացնոներ, փուչիկ ու խոյցը բանքակ ծախող ծերեր, ով ասես. «Այրարա» կինոթատրոնի հարակից շարածքների Ժխորմ կաժնես մեր աղբատության, մեր մեղեների, մեր բուլությունների ողջ համայնալասկերո ու այստեղ ոչինչ անել չես կարող. այստեղ մեր հասարակության բոլոր արածների, թերությունների, անհաջողությունների եւ աղբատության արտածուն է դարձալիս:

Արշակունյաց պետական թագավորության պատմություն

1-ին էջից

Բրայզան իր բնակչութեան սկսեց՝ ասէլով, որ Արցախի հակամարտության կարգավորումը հիմնված է հելլիսմական ոռուումների երեք գլխավոր սկզբունքների վրա, որպանը են իմանուումնը, տարածականին աճրողականությունը եւ ուժի չկիրառումը:

Պնդելով, որ Հայաստանի եւ Աղբեզանի նախագահներն «այս դաշին գտնվում են նոր հորիզոններ քացելու եղին», մի բան, որ բազմից է կրկնել, նա շարունակեց բացահայտել Անրևյալի բնարկման փուլում գտնվող համաձայնության խորապես վիճելի ճանապարհային բարեկզ: Բրյագան հայտարարեց, որ Արցախը «ժամանակավորապես» կողահետանի իր Անրևյա կարգավիճակը, որից հետո հայեր Աղբեզանին կվերադարձնեն Արցախը ոչչա- լատող «յոթ աշածների» մեջ նա- լուր: Աղա, դատեազմի ժամանակ Արցախից հետագա ազերի փախս- տականների վերադարձից հետո, կանցկացի հետագա կոռուպ- տերից հետագա կարգավիճակը:

Հարց ու դաշտականի բաժնում
Քրայզան նետց, որ Մինսկի խնդիր
համանախագահները հուսախար
էին եղել, Ալկատելով, որ հովիտի 17-ի
ճնշուկովյան հանդիման ժամա-

նակ նախագահներ Սարգսյան ու
Այիբը համաձայնության չէին եկեց
«հիմնական սկզբունքների» մի
շաբաթ վերջնական ծեւալորումների
ըուրցի», չնայած Ֆյորիխոս իրենց
նախորդ՝ հոնվարյան հանդիդաման
ժամանակ նրանի «համաձայնեց
էին հիմնական հարցերում»։ Նա ա-
վելացրեց, որ ստեղծմբերին ավա-
կալում է համաձայնություն «հիմ-
նական սկզբունքների դեռևս չկար-
գավորված վերջին մի բանի խնդիր-
ներում»։

Այս հարցին, թե Աղբեջանն ինչ է կատարում գիշումներ է կատարում Բրայան Պատասխանեց՝ մասնանելով Բավի հարմարվողական Պատասխականությունը Հայոց միջանցի Վերաբերյալ, որը Արցախը կարում է Հայաստանի հետ, նաև հասկանալով հայերի մահողությունը Արցախի հայերի անվտանգության եւ իրենց խնդիրներն իմանուրույն մօնիթուր անհամեմության վերաբերյալ։ Նա այս նույնագույն հայտարարեց, որ «Աղբեջանը զայխորեն փոխել է իր սկզբնական դիրքորոշումը, որ Երևանը պահպանում է Հայաստանը»։

չի ցանկանում լսել ինքնորոշման մասին եւ, իհարկե, նրան այդ վիճակին հասցնելու համար Դայասանն էլ դարտավոր էր զիջումներ կատարելու...”:

Բրայզն դաւողանեց Արցախի
ջանաչելու Մ. Նահանգների դիմու-
թուուում՝ նշելով, որ Հայաստան
կառավարությունն էլ դեռ չի ճանա-
չել: Նա ավելացրեց, որ Հայաստա-
նի կողմից Արցախի անկախությու-
նը ջանաչելու դատարան այս է, ո-
վագությունը գիտակցում է
որ ճանաչման դեմքում խաղա-
կարգավորման բանակցություննե-
րը ավարտված կիամարվեն»:

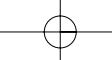
Ի դատախան ներկաներից մեկը բողոքի, որ Արցախը դուրս է մնացել բանակցություններից, Բրայգա Թօնչարյանի կառավարությանը մեղադրեց դրանով՝ ասելով. «Սինչեզ 1998-ը Ղարաբաղի հայերը մաս էին կազմում բանակցություններին: Քայասանի նախկին կառավարությունը որոշեց փոխել այլ իրավիճակը: Քանանախազահները չեն, որ այդ որոշումը կայացրին, առ Քայասանի կառավարությունը»: Բրայգան չնետեց այս փաստը, ու Ալբերտանը մերժել էր Արցախի ընդունակությունը: Պատասխան ներկ այլ հարցից Բրայգան չնետեց այս փաստը, ու Ալբերտանը մերժել էր Արցախի ընդունակությունը:

Պատասխաններով նեկ այլ հարցից Բրայգան զարմանալի մի բացահայտում կատարեց՝ ներկ այլ հարցից Արցախում եւ դրա ըուրջը տեղակայվելի միջազգային խաղաղատար զույգությունը գործութեար գիննեած չեն լինելու այն դարձամասառով, որ ի վիճակի չեն լինելու

Բրայգան եղրափակեց իր աս լիսը՝ հայերին կոչ ամենով «ընդ նել փոխպահումային կարգավորու մը հիմա»՝ գործաշնելով, որ «մա տասնամյակ առաջ Դայաստա բանակցություններում շատ ավել նոյասակոր դիրքերում էր գծնվու

հաճար: Նախ՝ Ենթադրվում է, որ
նրանք դեմք է Աղրեջանին վերա-
դարձնեն գործնականութեն Արցա-
խի շրջակա բոլոր տարածները: Այ-
նուհետեւ՝ Արցախի նախկին ազգ-
ի ներքի վերադարձի հետև միայն
նախատեսվում է անցկացնել համ-
րավէտ, այն էլ չզինված միջազգա-
յին խաղաղարար ուժերի հսկողու-
թյան ներքն: Եթե ապագայում՝ օգ-
ասագործելով իր հակայական նավ-
թային եկամուտները, Աղրեջանը
ձեռք բերի նորագույն գեներեր եւ ներ-
խուժի Արցախ, համարես բոլովե-
րային գոփիներից հայերի դուրս
գալուց հետո, Արցախի ժողովուրդը
կվաճանի ամրողությունին կոտրվելու
վետանից արարա:

Դայլական տեսանկյունից դիտել
լով հարցը, իմ կարծիքով, Արցախի
հականարտության միակ ընդունելի
լուծումը կամ ներկա կարգավիճա-
կի՝ «ստառու վլոյի» դահլյանութեա-
ն, կամ էլ փաթեթային համաձայ-
նության ձեռքբերումը, որով Արդբե-
զամից կողահանջվեր ճանաչել Ար-
ցախի անկախությունը եւ սահմա-
նի ադրբեզանական կողմում ստեղ-
ծել ապարազմականացված գոտի,
նախիսան մի թիգ հող գիշելը կամ
թեկուզ մեկ ազգի փախստականի
վերադարձը Արցախ:

Դրոֆ. Մերգելյան Արզումանյան

Նոր գրի ծննդեան նույնուած միջացառում՝ ընորհանդէս էր:

Օր հինգօւթիւ, 2009 օգոստու 6, իրկնապահ:

Գեղանդէի հանրային գրադարանի սրար ողողուած էր ճառագող լուսրով:

Գրի հեղինակներ, գրողներ, մատուցականներ եւ գրաւեր հասարակութիւն եկել են՝ ընորհատելու Կայիշորինայի հայ գրողների միութեան «ԶԱՅՆ ԲԱԶՄԱՅ» ժողովածովի հրադարակումը: Յիսունմէկ գրչի մարդկանց ստեղծագործութիւնների

դեցոյ Արեմտեան թեմի առաջնորդ, որին մեր ընորհակալութիւնն են յայսմում: «ԶԱՅՆ ԲԱԶՄԱՅ» ժողովածովն եղակի է նրանով, որ ներկայացնուած է հայ գեղարուեստական գրականութեան այստահին, այս ժամանակահատուածի միահերուած համայնապատելու ԱՄՍում: Այդ սահմանումով՝ առաջինն է:

«Դանուն եւ Մանուն» գրական մրցանակի մասին միութեան նախագահն յայսմեց, որ այս գրողներ աշբեր գաղթօջախներից, նոյնիսկ յայ

Անահիտ Եւսամենանը երկրորդ նույնուած գրի արձակ էջերից կարդում է վաստակաւած վիլայասան Ստեփան Ալաջաշեանի դասութիւ՝ «Սօր աչերը»: Ներկա է Երեսունամազրդ գրողը, հասարակութիւնը բուն ծափերով ողունում է նրան:

Տարիների կրթական գրոջիշ եւ խմբագիր դրոֆ. Օշին Զեհշետանը հմուտն ներկայացրեց գիրքը: «Իր տեսակին մէջ առաջնուն է, այն իմաստով, որ առաջին անգամ ըլլալով՝ Կայիշորինայի աղորոյ տանի մը հայ

ԳԼԵՆ ԴԵԼ

«Զայն բազմաց...» ժողովածովի շնորհանդէս

համատեղ հրատարակութիւմ՝ ծաղկան ածու:

Համդիսութիւնը մեկնարկեց ԿՐԳՄ-ի նախագահ, բանաստեղծ Գրիշ Ղաւեանի: Նա նույն «Տասմանի տարի» ամսաթը մէկ գրական հանրիում:

Ի սրէ մարդեմ միութեանը բեղմնաւոր գործունելութիւն: Մեր սկիստեան կեամուն միութիւնների գոյութիւնը անհրաժեշտիւնը է ի նոյաս հայադարձանան եւ ի զօրականութիւն հայրենիի: Միութիւնը հումանուութիւն է ոդոյի առաջ աշած շնորհուութիւնը:

Ի սրէ մարդեմ միութեանը բեղմնաւոր գործունելութիւնը անհրաժեշտիւնը է ի զօրականութիւն հայրենիի: Միութիւնը հումանուութիւնը է ոդոյի առաջ աշած շնորհուութիւնը:

Գ. Ղաւեանը ասաց. «Բաւական եւկա տեւեց գրի հրատարական մասնակին, 120 դիմուներից մենք ընթացին լաւագոյն 51 հոգու գրութիւններ: Խնճարական կազմի Գրիշ Ղաւեանի, Գրութիւնից՝ «Գարանային», Թերմին Սանուկեանից՝ «Եներուած հին ոյն դարերից», Սարո Գիմնեցու՝ «Կարօսու յաշշար»:

Սարգիս Վահագնը խօսեց «Զայն բազմաց...» ժողովածովի բանաստեղծական բաժնի նախանձ. Ընորհատեց գրի լոյս ընծայումը.

«Որմէս առաջին փորձ, այս հատուին գալաքիան ու նախաձեռնութիւնը խիս ոդունելի ու դրական կը գտնեմ, հայ բանաստեղծական անաստամը ծաղկուն դադելու իր առաջադրութեանը»: Անուուս, գրի 51 գրուների մասին անկարելի է անդրադառնալ, ուստի նա գեկուուց է հետեւալ բանաստեղծների մասին. Այսիս Կիրակոսեան, Եսթեր Ղաւեան, Սոնա Սկրեան, Գրութիւնին անկարելի է անդրադառնալ, ուստի նա գեկուուց է անդրադառնալ»:

Վարդիկ Վահագնը ասաց. «Բաւական եւկա տեւեց գրի հրատարական մասնակին, 120 դիմուներից մենք ընթացին լաւագոյն 51 հոգու գրութիւններ: Խնճարական կազմի Գրիշ Ղաւեանի, Գրութիւնից՝ «Գարանային», Թերմին Սանուկեանից՝ «Եներուած հին ոյն դարերից», Սարո Գիմնեցու՝ «Կարօսու յաշշար»:

Սարգիս Վահագնը խօսեց «Զայն բազմաց...», նկատի առնելով մէծ բուռու մասնակիցներին: Գրիշ ղարարակուն է մեկնաստուր ամսաթը Գրիշ Ղաւեանի, Գրութիւնին անկարելի է անդրադառնալ, ուստի նա գեկուուց է անդրադառնալ»:

Վերջում ներկաները հրավրութիւն հիւաստիրուեան:

Ո. ԿՈՐԻՔՆ
Գլխական տառ

յասամից, մասնակցում են մրցութեան իրենց գրութիւններով. արդիւ կայիշուական գրականութեանը կայիշուական գրականութեանը առաջին է:

Սարգիս Վահագնը խօսեց «Զայն բազմաց...» ժողովածովի բանաստեղծական բաժնի նախանձ. Ընորհատեց գրի լոյս ընծայումը.

«Որմէս առաջին փորձ, այս հատուին գալաքիան ու նախաձեռնութիւնը խիս ոդունելի ու դրական կը գտնեմ, հայ բանաստեղծական անաստամը ծաղկուն դադելու իր առաջադրութեանը»: Անուուս, գրի 51 գրուների մասին անկարելի է անդրադառնալ, ուստի նա գեկուուց է անդրադառնալ»:

Վարդիկ Վահագնը խօսեց «Զայն բազմաց...», նկատի առնելով մէծ բուռու մասնակիցներին: Գրիշ Ղաւեանի, Գրութիւնից՝ «Գարանային», Թերմին Սանուկեանից՝ «Եներուած հին ոյն դարերից», Սարո Գիմնեցու՝ «Կարօսու յաշշար»:

Վարդիկ Վահագնը խօսեց «Զայն բազմաց...», նկատի առնելով մէծ բուռու մասնակիցներին:

Վերջում ներկաները հրավրութիւն հիւաստիրուեան:

Կուտքի Վրձնած կտավները, Nurenberger Nachrichten գործակալութիւնը և կամ կազմակերպիչները կտավների կազմակերպիչները: Վերնույալ գործակալութիւնը և կամ կազմակերպիչները կտավների կազմակերպիչները:

Վերջում ներկաները հրավրութիւն հիւաստիրուեան:

Վերջում ներկաները հրավրու

